

מסורת הש"ס

בשלושה פרקים פרק רביעי תענית

לא.

עין משפט
גר מנזה

6) נרסח מח, 7) כי
קבל, 8) נרבי ע"י דמח, 9)
ד' וז"ל יוסף ק"ח נרבי
ד' וז"ל יוסף ק"ח נרבי
לחם אלה ק"ח לחם מ"י יוסף
מ"י רב יוסף תקבירה
אמיה, 10) ופסחה פ"ב
יב"ד, 11) נ"ע ה"י נ"ע, 12)
13) ונרבינו נ"ו, 14) נרבי
ש"ל א"ל י"ך נכנסו נ"י י"י
פ"ר"י תורה ונחמה י"א.
וכפשה מנ"י, 15) וז"ל אשילו
לחם ד"ה לר"י.

לאוהו שירלה יעלו. הושע בן אלה
ד' י' ויעש הרע בעיני ה' רק
דקלמך רק בעטל את הפרוקלות
וואמר לאחיה שירלו יעלו:
הרנוי ניסר. נפרק הניקון (נישין)
שקן לחין ומאחיו האמן אין כח
בחמה לייבשן ומיישין מפני
התולעת לפי שפן שיש בו תולעת
פסול למערכה כדלמריקן (מדות
פ"ב מ"ה): יוס סבר מגל.
שזירת הגרון שפסק החוטב
מלחטוב עזים: מכאן ואילך.
ממשה עשר כזב ואילך דמוסיף
ליות על הימים לעסוק במורה
יוסף חיים על חייו: דלא
כלל עמו: כס מלך. אף על פי
שזיה לה שאלת מנת כהן גדול
כ"ו שלא לנייש את השאלת
מתוך שאין לה: מכס כהן
גדול. שהוא קרוב וסמוך למלכות:
סגן. כהן משבו ממנה מתת כהן
גדול להיות תחתיו ביום הכפורים
אם ירע פסול ככהן גדול
ביום הכפורים ישמש זה הסגן
תחתיו: משום מלמטה. הוא הכהן
המכריז במלמטה (ש"י האש הירא
וכך הלכנו וגו' (דברים כ): 'אשילו
מקופלין ומונחין בקופסא. אישקיי"ן:
לרבינו עובד. כולן שלא לנייש את
שזריה עבילה: שאין אשה אלא
לנשים. אם ניקן יהו מיוחסין הכל
קופלין עליהם בין זכרים בין
נקבות: על מנע שפעטורנו
נוסוכים. שאחרי הנישוק חתנו
לנו תכשיטין. ומילתא בעלמא הוא
דלמרי כולומר וכלבד שמתנו לנו
מלכזשים נאשים: מחול. סביב לשון
מחול הכרס (כלאים פ"ד מ"א):

תיקנו ביבנה הטוב והפטיב. פירוש בנצרת המון ומש"ה תקנו
וימר על היין הטוב והמטיב עפי מנשאר דברים לפי
שהיו נכמו נגד נכרס ולא נכמו: ויום חב מגל. פירוש
שמועין מלכרות עזים למערכה פירוש משום שחלש כמה של
חמה ומגדלן התולעים חלילות
ועזים מתולעים פסולים למערכה
כדלמך (במדות) (פ"ב מ"ה)
שהכניסו בעלי מומין הם מנקרים
העזים ומסירין העזים מתולעים
שפסולות למערכה:
דלא מוסיף יאסף. פי' אמתו
שאינו מוסיף מן הלילות על
הימים יאסף: מאי יאסף תקבירה
אישיה. תימה וכי היה מוסק מאי
יאסף אלל נראה לומר דלא מוסיף
אלל לעולם הוה ידע דיאסף הוא
יסף (6) ומיהא קעמי גמלא מאי יוסף
אלל לעולם הוה ידע דיאסף הוא
לשון מיתה כדכתיב (נרשף מ"ט)
ויגוע ויאסף אל עמו: כל אחד
ואחד מראה הקדוש ברוך הוא
כאלעזו שנאמר הנה אלהינו זה
קיינו לו וגו' נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרך עלך בשלושה פרקים
וסליקא לה מסכת תענית

רבינו הננאל
ר"ב מתח (אמר) י"ס
ושמחו (הרנוי) ביה
לקבירה. וכו' ביום היקנו
הטוב והמטיב. הטוב שלא
הסירחו והמטיב שנתנו
לקבירה. יום שפסקו בו
לכרות עצים למערכה.
בדמיון (י"א) הגדול אומר
מט"ו חבב תש כחה של
חמה ולא היו כורתין עצים
למערכת פסני שאין יבשין.
ובין שאין יבשין פתליין.
וקא, יום חב מגל.
כלומר. משה אין אנו
עדיין מגל לחתו בו
עצים. [מכאן ואילך]. פי'
מט"ו חבב. מי שמוסיף מן
הלילה ליום. כלומר. עובר
בלילה ושותה שכבר האריך
הלילה. ומי שלא יוסף
הקבירה אישיה. שאינו מן
החכמים שמונחין שיהו
מקופלין בעולם (זהו)
הרנוי עלך
בשלושה פרקים

תורה אור השלם

1. ואמר ביום הרעה ובה
יושענו זה קיינו לו
יושענו זה קיינו לו
נגילה ונשמחה
בישועתו: ישעיהו כה ט

הגהות הב"ח

(6) תיב"ד ד"ה מאי כ"ו נלא
מוסיף יאסף ומשום רבי
קעמי מנח:

לעזי רש"י

אישקיי"ן. קופסה וכעיקר
הלכשיט"ס.

מוסף רש"י

ואמר רבי מתנה כ"ו. ולק
שמי זכור לקריה וכל
המייחוס ורש"י ב"ב כ"א. נרסח
הטוב והמטיב. נרסח
הטוב והמטיב שנתנו
המון תקנו לחתו היום.
דמן המורה אישי אלה
שלן לחטוב. כדנפק לן
מחא קרא ונכרת את
ה' אלהיך על הארץ וגו'
(ש"ס). משקן פתחו היום.
עצים. משקן ועד ט"ו נלא
הו חכמים עזים ללך
המערכה לכל השנה. מחול
ואילן תשס ח החמה. יש
בעזים מלחמות ומעלין עטן
וגם יגל מלמט ומדלחתיקן

כדכתיב אישי ר' יעקב נר לחם נכס ר' יוסי אימר ע"ה ט"ה זמן קולא למחנה של ען שנאלם בו תולעת פסול למחנה
וכל ען שהוא נקלף איש טושה מלמטה. ואחיו יום שפסקו היו שמתים לפי שנאמרו יום היו מלמתינו מטה נגילה
כחלל (ש"ס). יום חב מגל. שנכתיב הקדושות שאין לך עוד כהן החוטב עזים (ש"ס). דמוסיף. מן הלילה על היום
לשנה. יוסף. ימים כדכתיב (דברים כ) כי הוא חייך. ומתיב (מגל ג) כי אורך ימים ושנות חיים ואלים יוסיפי לך. שממך שחלית מלחמים והימים מתקלמין לך לעסוק בלמודו גם כלילה (רש"י ב"ב ע"ס). הדרך עלך מסכת תענית

ומכאן זה לוח ואומרים. הנה אלהינו זה קיינו לו ויושענו זה ה' קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו.
הדרך עלך בשלושה פרקים

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרך עלך מסכת תענית והדרך עלך. דעתך עלך מסכת תענית ודעתך עלך. לא תנחשי מינך מסכת תענית ולא בעלמא דרין ולא בעלמא דאתי:
יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. הנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי
בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ויודעי
תורתך מאובי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיקי למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי גם חייתי: ברוך אתה יי למדני
חקיך: אמן אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו
משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם
רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:
יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת תענית בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את
כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולרועי שלא תמוש התורה מפני ומפני רועי ורועי עד עולם.
ותתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי רבו ימיי ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וזכוד:
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא. ולאחאי מתאי. ולאסקא לחיי עלמא. ולמבנא קרתא דירושלם. ולשכלל היכליה בגוה. ולמקער
פולחנא נורבא מוארעא. ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה. ומליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה. וינצמח פרקנה ויקרב משיחיהו. בהיכוון ובינומיוכוון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן. יהא שמה רבא מקבר לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר
ויתעלה ויתהלה שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושיקתא תשבתא ונחמתא דאמירין בעלמא. ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון. ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכוון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומוזני ריחיי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:
עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

